

- 1927, s. 814 HD Restance kunne kræves betalt efter T-a (b).
- 1934, s. 606 ØLD Restance kunne kræves betalt efter T-a (b).
- 1935, s. 157 ØLD Installationsgæld berettigede ikke til strømafbrydelse (a).
- 1936, s. 40 HD Restance kunne ikke kræves betalt efter T-a (b).
- 1936, s. 665 HD Erstatningsansvar ved brand som følge af genåbning (b).
- 1938, s. 718 HD Restance kunne ikke kræves betalt efter T-a (b).
- 1939, s. 652 ØLD Gasautomat kunne afbrydes ved elrestance (a).
- 1940, s. 362 VLD Restance kunne ikke kræves betalt efter T-a (b).
- 1958 s. 1224 VLD Man har krav på el uanset byggevedtægt (c).
- 1970, s. 198 VLD Restance kunne ikke kræves betalt efter T-a (b).

Oversigten omfatter ikke U. f. R. efter 1973.

Fra prisdirektoratets tid kan nævnes, at fogedretten i 1941 nedlagde forbud mod, at Thurø Elværk afbrød leverancen til Thurø Elforening i en strid om betalingens størrelse (a).

Efter at monopolloven er gennemført kan nævnes følgende sager:

1) Monopoltilsynet meddelte i 1956 underhånden til en klager, at monopolloven næppe kunne bringes i anvendelse over for en elforsynings trussel om at afbryde strømmen ved for sen betaling, men anførte, at anden lovgivning i visse tilfælde hindrer, at leveringsstandsning gennemføres (a), j. nr. 87.1/105.

2) Monopoltilsynet fik i 1957 forelagt den i U. f. R. 1958, s. 1224 omtalte sag på et tidspunkt, hvor den allerede var forelagt retten, og man undlod derfor at foretage sig andet end at henvise til, at den pågældende leveringsnægtelse var omfattet af monopollovens § 11.

Under sagen blev det af elforsyningen anført, at den pågældende elforsynings vedtægter sagde, at enhver husejer kunne optages — ikke skulle optages.

Dommen gik — uanset at sagsøgeren

mødte uden advokat — ud på, at hun skulle optages (c), j. nr. 87.1/107.

3) Monopoltilsynet fandt ikke at kunne gribe ind over for NVE, der som betingelse for at genoptage leveringen til en ved tvangsauktion af finansministeriet overtagen ejendom krævede den tidligere ejers restance betalt og nægtede at modtage denne betaling under protest (b), j. nr. 87.1/111.

4) Monopoltilsynet fik i 1962 ved forhandling afkortet en af Aalestrup varmeværk tilbagekaldt autorisation af en installatør. Manglende autorisation betyder, at arbejde, de pågældende installatører har udført, ikke kan tilsluttes forsyningsnettet (c), j. nr. 87.1/120.

5) Monopoltilsynet fik 1962 telefonisk genåbnet samme dag, strømmen var afbrudt af SEAS hos en kunde, der ikke havde kunnet stille et krævet depositum (a), j. nr. 87.1/124.

6) Monopoltilsynet fik i 1964 gennemført, at Elselskabet Arke over for en forbruger, der ikke ønskede at være andelshaver, undlod at afbryde elforsyningen, forinden andre udveje til en løsning — herunder sagens forelæggelse for domstolene — var prøvet.

Arke skulle herefter rejse søgsmålet, men gjorde det ikke (a), j. nr. 87.1/122.

7) En grundejerforening besvarede sig i 1964 over, at det lokale vandværk krævede en bestemt installatør benyttet ved tilslutning af en større bebyggelse. Denne installatør havde krævet 25 pct. mere end konkurrent.

Monopoltilsynet fandt det tvivlsomt, om monopolloven hjemlede indgreb over for dette, og henviste til en landvæsenskommission, der kunne træffe afgørelse i sagen (c), j. nr. 87.1/136.

8) NESA afbrød i 1972 strømmen til et betalingsstandsningsbo og truede hermed for et andet for at få fuld dækning for sit tilgodehavende.

Der blev klaget herover til monopoltilsynet, som optog forhandling med selskabet, hvilke forhandlinger resulterede i, at Danske Elværkers Forening udsendte „Retningslinier for elforsyningernes benyttelse af strømafbrydelse i tilfælde af betalingsstandsning m. v.“, jfr. „meddelelser“ 1973, s. 319.

Efter disse retningslinier, der 28. oktober 1974 også er udsendt som cirkulæreskrivelse